4.

Краль Милушова свадба.

Дѣдото на краль Милушъ при свадбата прѣдлага на зеть си да не калесва сестринитѣ му синове на свадба, че сж винопийци и крамолжии, но въпрѣки това единъ отъ сестринитѣ му синове Бойчо по заповѣдь на майка си отива и съ своята хитрость и юначество много услужва на вуйча си Милуша, комуто царьтъ устройвалъ разни мжчнотии. Заедно съ тия услуги я Бойчо зема една отъ царскитѣ щерки за своя жена.

Заже́нъл са еа крал' Мълу̌ш
На ца̀р'увана дȍ щъреа.
Ца̀реан Мълу̌шу вѝкашъ:
—Мълу̌шу, з'ȍак'у Мълу̌шу,
Ка̀леэсай, кȍга калѐсаш,
Сȅстрънънъ тъ сѝнувъ
Л'у теах нъмȍй калѐсва,
Чъ пиїȍат вѝну пу млȍгу,
Та пра̀веат кавгоа гулѐама.
Калѐсвал Мълу̌ш, калѐсвал,
Л'у теах мъ нъ е́ калѐсал.
С'ȍаднал еа Бȍйчу да пла̀чъ
И ма̀йцъ му съ вѝкашеа:
—Ма̀леа леа, мѝла мѐлеалеа,
Га на у̌йку нъ пусла̀га[18])
На нѐгува сва̀дба да ѝдъм!
—Мȍал'чъ мъ, сѝну, нъ пла̀чъ,
Уйку тъ нъщѐ да з'ȍамъ
Ца̀р'ува мума̀ бъс тѐбъ,
Ду̌ръ мъ и ти нъ ѝдъш,
Амъ са ста̀нъ прѐамънъ.
Л'у вр'ук' са с ру̌ба чървѐна,
Пак ти наг'еанъ зълѐнъ,
Та чъ мъ вȍар'въ ȍтстрана,
Сва̀тувъ да му нъ грузѝш.
Ага̀ мъ пȍдъш, сѝну л'у,
На ца̀р'увънъ двȍрувъ,
Уйку ти жеа та прътрȍасъ.[19])
Га̀ мъ са та̀му утъшлѝ,

rodoparion.blogspot.com

Царе^{а}н гра̀дана затво̀ръ
И съ Мълу̀шу вѝкашъ:
—Мълу̀шу, з'о̀^{а}к'у Мълу̀шу,
Имаш лъ іуна̀к ф іуна̀цъ,
Гра̀дана да мъ пръстрѐ^{а}ле^{а},
Чѐ^{а}ше^{а}на да мъ дупиѐ!
С'о̀^{а}днал е^{а} Мълу̀ш да пла̀чъ,
Тугаф й Бо̀йчу наблъжѝл,
Та съ у̀йку му вѝкашъ:
—Мо̀л'чъ мъ, у̀йку, нъ пла̀чъ,
Е^{а} ща гра̀дана пръстрѐ^{а}лъ
И чѐ^{а}ше^{а}на же^{а} до̀п'е^{а}м.
Бо̀йчу гра̀дана пръстрѐ^{а}лъ
И чѐ^{а}ше^{а}на съ дупѝва.
Царе^{а}н гра̀дана утво̀ръ,
А га̀ са во̀^{а}тре^{а} утъшлѝ,
Ду три са бу̀л'ки пръкрѝлъ,
Царе^{а}н Мълу̀шу вѝкашъ:
—Познай съ, Мълу̀ш, бу̀л'че^{а}ну!
С'о̀^{а}днал е^{а} Мълу̀ш да пла̀чъ,
Как же^{а} съ пузна̀й бу̀л'че^{а}ну.
Пак мъ са й Бо̀йчу пръблѝжъл
И съ Мълу̀шу вѝкашъ:
—Мо^{а}л'чъ мъ, у̀йку, нъ пла̀чъ,
И тува̀ лъ да та на̀уче^{а},
Ду то̀лкуф лъ са нъ сѐташ!
Извадъ дрѐбнъ ру̀пкувъ, [20])
Та мѐтна мла̀де^{а}м нувѐ^{а}стъ,
Та чъ хи гл'о̀^{а}дай ф ракѝнъ,
Пу по^{а}рсте^{а}н' да е^{а} пузна̀иш.
Изва̀дъ Мълу̀ш ру̀пкувъ,
Та мѐтна мла̀де^{а}м нувѐ^{а}стъ,
Пумо̀^{а}кна са̀бе^{а} о̀гне^{а}ну
И съ нъвѐ^{а}сте^{а}м вѝкашъ:
—Збѝрайтъ, хо̀лан, ру̀пкувъ!
Бо̀йчу уйку съ вѝкашъ:
Е^{а} са̀ е^{а}й, уйку, тво̀е^{а}та,
Пак дру̀га—сай мо̀е^{а}та.

Слушана отъ Шина Томова, 1908 год.

rodoparion.blogspot.com